

Til socialministeren (16/1 03) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren kommentere artiklen i Politiken den 16. januar 2003 på s. 2 »lange udsigter til gældsfrit liv« og redegøre for, hvilke initiativer ministeren vil tage for at hjælpe mennesker, der bliver fanget i en gældsælde?«

Supplerende svar (19/2 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Som oplyst i det foreløbige svar af 23. januar 2003 har Socialministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Justitsministeriet om en udtalelse. Justitsministeriet har udtalt følgende:

»Betingelserne for at få gældssanering fremgår af konkurslovens § 197, hvorefter der kan afsiges kendelse om gældssanering, hvis det godtgøres, at skyldneren ikke er i stand til og ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og skyldnerens forhold og omstændighederne i øvrigt taler derfor. Kendelse om gældssanering afsiges af skifteretten.

Vurderingen af skyldnerens mulighed for at opfylde sine gældsforpligtelser sker på grundlag af skyldnerens husstands konkrete økonomiske situation. Skyldnerens aktiver og sandsynlige indtægter skal være klart utilstrækkelige til at dække gælden, og der kan ikke sættes et bestemt minimum for gældens størrelse. Gælden skal være betydelig, men dette må bl.a. ses i forhold til skyldnerens alder og til husstandens aktuelle og forventede indtægtsforhold inden for de nærmeste år. I praksis gives der dog som regel ikke gældssanering til erhvervsaktive personer, hvis nettogæld er mindre end ca. 200.000 kr.

Ved vurderingen af, om skyldnerens forhold og omstændighederne i øvrigt taler for gældssanering, skal der efter konkurslovens § 197, stk. 2, navnlig lægges vægt på skyldnerens interesse i gældssanering, gældens alder og omstændighederne ved pådragelsen af gælden, gældens hidtidige afvikling samt skyldnerens forhold under gældssanerings sagen.

En kendelse om gældssanering kan gå ud på, at gælden nedsættes eller helt bortfalder, jf. konkurslovens § 198. Som hovedregel nedsættes gælden til det beløb, som skyldneren over en periode på ca. 5 år kan forventes at kunne betale med en beskeden livsførelse. Afdragsordningen

fastsættes på grundlag af husstandens indtægter og rimelige faste udgifter og et skønnet rådighedsbeløb.

Konkursrådet blev nedsat i efteråret 2000. Rådet har bl.a. til opgave at gennemgå konkurslovens regler om gældssanering med henblik på navnlig at vurdere behovet for at forenkle og effektivisere behandlingen af gældssanerings sager på baggrund af de indhøstede erfaringer med loven. Reglernes samspil med anden lovgivning, herunder skatte- og sociallovgivningen, skal indgå i rådets vurdering. Rådet overvejer bl.a. behovet for en ændring af betingelserne for gældssanering og reglerne om fastsættelse af afdragsordninger i forbindelse med gældssanering.

Konkursrådets arbejde med en revision af gældssaneringsreglerne forventes at være afsluttet i løbet af i år.«

Jeg kan henholde mig til Justitsministeriets udtalelse.

Specielt for så vidt angår de sociale myndigheder kan jeg oplyse, at kommunerne har en klar forpligtelse til at vejlede borgerne. Kommunen skal foretage en helhedsvurdering, når en borger søger hjælp hos kommunen, og i en lang række situationer forudsættes det, at kommunen har kendskab til bl.a. borgerens økonomiske forhold for at kunne foretage denne vurdering.

Endvidere skal kommunen i forbindelse med visitation til en foranstaltning efter serviceloven foretage en udredning af borgerens forhold og behov. Denne udredning og behovsvurdering fastsættes i en handleplan. Det vil være en naturlig del af en handleplan, at kommunen vejleder borgeren i forhold til gældsproblemer og sammen med borgeren afsøger mulighederne for sanerings- eller afdragsordninger. Det skal i den forbindelse indgå i kommunens vurdering, at borgerens gældsproblemer ikke forhindrer eller modvirker formålet med behandlingstilbud efter serviceloven.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at Socialministeriet ved brev af 26. juni 2000 om hjælp til konthjælpsmodtagere og pensionister til betaling af husleje og fraflytningsrestancer med henblik på at forebygge hjemløshed opfordrede samtlige kommuner til at være opmærksomme på de muligheder, der er i den sociale lovgivning for at forebygge hjemløshed, f.eks. gennem vejledning om økonomiske forhold, og evt. yde økonomisk hjælp til borgere med huslejerestance.